УДК 001:371

[https://doi.org/10.33296/2707-0255-6\(11\)-10](https://doi.org/10.33296/2707-0255-6(11)-10)

<https://orcid.org/0000-0001-8993-0631>

Тетяна МАСТЕРКОВА

викладач кафедри суспільно-гуманітарних
дисциплін, Комунальний заклад «Житомирський
обласний інститут післядипломної педагогічної
освіти» Житомирської обласної ради,
м. Житомир, Україна

АДАПТИВНИЙ МЕТОДИЧНИЙ СУПРОВІД РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА

Анотація. В умовах реформування освітньої галузі важливого значення набуває процес удосконалення управлінського і методичного супроводу розвитку професійної компетентності вчителя та на цій основі, підвищення рівня її сформованості в міжтестастійний період.

Методичний супровід спрямований на розкриття внутрішніх особистих можливостей педагога та на його адаптацію до потреб і вимог, що ставляться державою до професійної діяльності в освітньому закладі.

Співвіднести громадські очікування та особисті потреби педагога покликаний компетентнісний підхід.

Аналіз теорії та практики досліджуваної проблеми, задачі розвитку професійної компетентності вчителя представлено у програмі, яка передбачає алгоритм адаптивного методичного супроводу розвитку професійної компетентності педагога в міжкурсовий період і розрахована на п'ять років.

Професія педагога стала однією з найбільш важливих. Зміни в освітній сфері держави визначаються галуззю законодавства та перебудовою відповідної педагогічної практики. Ефективність цих змін в освітньому процесі безпосередньо залежить від рівня кваліфікації педагогів, тобто рівня їх професійної компетентності.

Ключові слова: адаптація, адаптивність, адаптованість, адаптаційні процеси, професійна адаптивність.

Вступ. Актуальність дослідження зумовлена тенденціями соціального, науково-технічного, технологічного прогресу, що передбачає оновлення змісту, методів, форм діяльності сучасного методичного супроводу педагога в умовах постійних суспільних змін. Освіта України переживає процес

«перезавантаження»: впроваджуються нові Державні освітні стандарти, оновлюються програми, підручники, підходи до атестації педагогічних працівників тощо [1; 2; 7; 9; 11; 12].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Низка прийнятих нормативно-правових документів в межах реформування освіти України зумовлюють необхідність розвитку адаптаційної здатності особистості до динамічних змін в освітньому та професійному середовищі. Зокрема, ст. 54 Закону України «Про освіту» зазначено «Педагогічні та науково-педагогічні працівники зобов'язані постійно підвищувати професійний рівень, педагогічну майстерність, загальну культуру» [2].

Динамічні зміни, в особистісному становленні та в професійній діяльності педагога, зумовлені вимогами суспільства. Відтак важливою характеристикою фахівців стає адаптивна здатність, а засобом її розвитку – адаптивний методичний супровід їхнього професійного розвитку.

Аналіз науково-методичної літератури, теорія й практика педагогічних досліджень показали, що адаптаційні проблеми виникають повсюдно. Але саме у межах системи освіти вони виявляються найяскравіше. Це пов'язано з оновленням сутності соціалізації вчителя в інформаційному суспільстві.

Проблеми соціалізації особистості, що вимагають адаптивності, розглядаються в різних наукових дисциплінах, зокрема, соціальна антропологія, психологія, культурологія, педагогіка, політологія і деякі інші науки. Особливості вимог суспільства та ринку праці до освітніх закладів пов'язані з необхідністю підготовки фахівців: здатних достатньо швидко адаптуватись до соціально-професійного середовища; здатних до саморозвитку та самоосвіти; здатних творчо вирішувати поставлені завдання.

Спроби реалізації зазначених вимог у процесі традиційного методичного супроводу педагога в соціально-професійному середовищі не гарантують значимих результатів. Таким чином, увага до проблеми

адаптивного методичного супроводу розвитку педагога у міжкурсовий період в післядипломній освіті актуальна як ніколи.

Метою статті є характеристика особливостей процесу адаптивного методичного супроводу розвитку професійної компетентності педагога у післядипломній освіті.

Завданнями оповідання у статті є:

1. Систематизація нормативно-правових документів регламентуючих розвиток професійної компетентності педагога.
2. Характеристика особливостей етапів програми адаптивного методичного супроводу професійного розвитку педагога.

Основними методами дослідження є: теоретичні методи – вивчення і аналіз педагогічної, дидактичної літератури з теми дослідження, аналіз і синтез; емпіричні – анкетування, спостереження, співбесіди з педагогами, вивчення і узагальнення досвіду освітнього закладу, методичної служби.

Виклад основного матеріалу. В чинних нормативно-правових документах освіти, зокрема у «Професійному стандарті вчителя початкової школи», Законі України «Про освіту», Концепції неперервної педагогічної освіти передбачається готовність педагогічного працівника до застосування нових освітянських ідей, здатність постійно навчатись, бути в постійному творчому пошуку. Ці якості не видаються додатком до диплома про педагогічну освіту, а формуються у щоденній педагогічній практиці [2; 9].

Так, в Законі «Про освіту» визначено, що «Безперервний професійний розвиток – це безперервний процес навчання та вдосконалення професійних компетентностей фахівців, що дає змогу підтримувати або покращувати стандарти професійної діяльності і триває впродовж усього періоду його професійної діяльності» [2].

Проведений аналіз наукових досліджень виявив, що питання професійної адаптації учителів висвітлені у працях таких учених, як: Т. Гриб,

Г. Єльнікова, М. Заборщикова, Ю. Кулюткін, О. Мороз, М. Ростока, Г. Сухобська [3; 4; 6; 8; 11].

Так, як педагогічна освіта має забезпечити динамічний вплив на особистісні зміни педагога, зумовлені вимогами суспільства, важливою професійною характеристикою його стає адаптивна здатність.

Дослідження цієї проблеми знаходимо у праці І. Кряжевої, де з'являється нове поняття – «**адаптованість особистості**». Вона тлумачить його як «включеність людини в соціальне середовище в процесі її суспільно корисної діяльності, інтеграції зі спільністю й самовизначення в ній на ґрунті найбільш істотних особливостей індивідуальності» [5]. На цій поняттєво-категоріальній основі «*адаптивність методичного супроводу особистості педагога*» розуміємо як його готовність адаптуватися до конкретного професійного середовища.

Саме адаптивний методичний супровід є формою організації освітнього середовища професійної діяльності педагога. Він передбачає розвиток фахівця на основі андрагогічного та суб'єктного підходів, зокрема, адаптивної здатності.

Адаптивний методичний супровід вчителя є багатоплановим процесом і враховує:

- вимоги соціального замовлення;
- ресурсний потенціал педагога, освітньої установи і в цілому освітнього середовища;
- потреби педагога в забезпеченні підтримки його професійної діяльності.

Ці три основних напрями зумовлюють реалізацію адаптивного методичного супроводу педагогів у міжкурсовий період, зокрема, керованість соціалізацією та конкурентоздатністю особистості. Тривалість адаптаційного процесу як педагогічна категорія ще недостатньо вивчена і передбачає

вдосконалення процесу взаємодії та потенційних можливостей особистісного вибору. Суттєвими її ознаками є руйнації стереотипів традиційного підходу організації професійної діяльності, формування нових переконань, знань, навичок, умінь. Як підсумковий результат – зміна рівнів професійної компетентності і самої особистості.

Таким чином, спостерігаємо, що сьогодні формується модель методичного супроводу освітніх процесів, що включає наступні компоненти (що було перевірено на досвіді):

1. Методична служба стала значимим компонентом освітньої системи, її діяльність зосереджена на забезпеченні процесів розвитку і самореалізації окремих педагогів і освітніх систем. Методична служба виступає як доповнюючий компонент управлінської системи і призначена для вдосконалення діяльності всіх суб'єктів освіти.

2. Інноваційні процеси носять циклічний, цілеспрямований, керований характер і створюють потенціал подальшого розвитку системи.

3. Методичний супровід освітніх процесів став особливим видом допомоги педагогам, закладам освіти у виборі шляху ефективного вирішення професійних проблем.

Важливо враховувати, що головний меседж, який пролунав у Давосі, – це зміни, які на нас чекають:

- нові знання і нові навички, активність всіх – учнів, учителів, директорів, фахівців з управління освітою;
- опанування основними компетентностями;
- орієнтація школи в сучасних умовах на розуміння і здобуття «навичок майбутнього» сучасним учнем [14].

Відтак, можна стверджувати, що відбувається якісна зміна соціальної значущості ролі педагога в умовах реформування освітньої системи, зокрема, у процесі впровадження положень нової української школи.

Тому, в діяльності ІНМЦ Департаменту освіти і науки Житомирської міської ради застосовують різні форми роботи з педагогами в міжтестастійний період. Запроваджено єдину систему експертизи і самодіагностики, проведення науково-методичного консультування, проблемних семінарів, науково-практичних конференцій, оглядів педагогічних досягнень, методичних майстерень педагогічного проектування програм розвитку. Все це дозволило визначити чотири напрями адаптивного методичного супроводу педагогів.

Педагоги першої групи, для яких характерна орієнтація на теоретичне навчання і активне експериментування, самостійний вибір – відчують потребу в додаткових наукових консультаціях.

Педагоги другої групи, які орієнтовані на конкретний досвід і вважають за краще діяти за зразком – роблять свій вибір після вивчення конкретних зразків вирішення проблеми.

Педагоги третьої групи віддають перевагу орієнтації на рефлексійне спостереження, при виборі рішення керуються, переважно, власними уподобаннями і ціннісними установками. Їх вибір часто носить споглядацький характер і не проектується в діяльність.

До четвертої групи відносяться педагоги, орієнтовані на активний експериментальний пошук. Вони вважають за краще відмовитися від вибору, перебираючи безліч методів, способів вирішення проблеми.

Типологія особливостей педагогів цих груп допомогла виробити адаптивну програму для їх методичного супроводу предметом ретельного дослідження якої став метод консультування. Її зміст полягає в організації взаємодії і формуванні атмосфери довіри між супроводжуваним і супроводжуючим, а метод може використовуватись як для педагогів, так і для освітніх установ. Ефективність консультаційної роботи у системі роботи ІНМЦ Департаменту освіти і науки Житомирської міської ради

забезпечується здатністю консультанта побудувати прогностичну модель проблемної ситуації супроводжуваного, організацією продуктивної взаємодії і обраними методами консультування для вирішення адекватних задач програми.

Адаптивність змісту навчальних предметів, форм і методів викладання, пошуки ефективних шляхів виховання, реалізація гуманістичної парадигми, необхідність враховувати дуже швидкі зміни, що відбуваються в суспільстві та інформаційному полі навчального предмета – все це під силу лише професійно компетентному, творчо працюючому педагогу.

Методичні служби перебувають у постійному пошуку сучасних форм і методів роботи з вчителями різних категорій, вони залучають педагогів до активної діяльності спрямованої на вирішення сучасних педагогічних проблем.

Відповідно вимог чинних нормативних документів розроблено програму розвитку професійної компетентності педагога.

Для відстеження результативності курсової підготовки педагогів та рівня ефективності їх роботи в міжкурсовий період запропонована програма, яка передбачає алгоритм адаптивного методичного супроводу розвитку професійної компетентності педагога в міжкурсовий період і розрахована на п'ять років.

На **першому етапі** педагог у співпраці з адміністрацією закладу, керівником МО визначає проблему, над якою працюватиме, мету та завдання, обирає тему для самостійного опрацювання, з'ясовує термін курсової перепідготовки.

Другий етап передбачає вироблення плану дій педагога (протягом п'яти років – перспективне планування, поточне планування – план дій педагога на найближчий рік). Вчитель вибирає джерела, засоби збору інформації, методи її аналізу, визначає, деталізує очікуваний результат.

Третій етап – дослідження: безпосередня робота над проблемою. Цей етап найтриваліший за часом і містить: збирання інформації; аналіз її джерел; обмін досвідом шляхом відвідування відкритих уроків, обговорення, виступи, диспути МО).

До курсової підготовки педагог підходить озброєний інформацією, власним досвідом, з метою вдосконалення теоретичних знань та практичних навичок. Цей етап передбачає й аналіз та систематизацію здобутої інформації.

Четвертий етап – практична діяльність. Передбачає застосування набутих компетентностей на практиці, причому форми такої діяльності можуть бути найрізноманітнішими:

- корекція річних планів педагога з огляду на реалізацію досліджуваної проблеми, отриманих попередніх результатів;
- узагальнення, систематизація досвіду засобами ІКТ;
- демонстрація набутих компетентностей через участь у фахових конкурсах (різних рівнів);
- публікація матеріалів у професійних виданнях, збірках.

П'ятий етап – завершення роботи над проблемою й перехід на якісніший етап роботи. Він передбачає рефлексію, тобто самооцінку процесу і результатів напрацювань, висновки (ступінь реалізації мети і завдань педагога), оцінку МО.

Виходячи з вищесказаного можемо стверджувати, що адаптивний методичний супровід сприяє еволюційному переходу від “підтримуючого” до “забезпечуючого” для чого передбачено наступність етапів. Це поєднує освітні цілі, вимоги до саморозвитку, самореалізації та професійного самовдосконалення кожного педагога. Зміни стануть можливими лише, якщо збагнути, що традиційною метою шкільної освіти завжди було оволодіння системою знань, основами наук для чого пам'ять учнів перевантажувалась чисельними фактами, поняттями, іменами, датами. Трансформація

методичного супроводу педагога відповідно до сучасних вимог, зміни потреб суспільства, школи передбачає переоцінку вчителем педагогічних цінностей, суб'єктивацію їх.

Висновки. Адаптивний методичний супровід в міжкурсовий період забезпечує вирішення проблеми професійної соціалізації особистості до динамічних змін у професійному середовищі, реалізацію соціально-професійного замовлення суспільства, конкурентоздатність педагога на ринку праці.

Методична робота, яка в цілому зорієнтована на всебічне задоволення професійних запитів працівників освітньої галузі, підвищення професійної компетентності освітян у відповідності до сучасних вимог, має на даному етапі галузевих зрушень забезпечувати умови формування професійної готовності вчителя до роботи в новому режимі. Це потребує відповідного процесу становлення творчої особистості педагога, формування нової культури професійної педагогічної діяльності, яка ґрунтується на високому рівні мотивації вчителя в просторі сучасної освіти. Засобом її реалізації вважаємо адаптивний методичний супровід професійного розвитку фахівця.

Тому, керівниками школи педагогічної адаптації стають кращі фахівці з предметів, творчі особистості, які сприяють підвищенню професійної майстерності молодих вчителів: надають практичні поради щодо структури сучасного уроку, оформленню шкільної документації, організації та проведення державної підсумкової атестації тощо.

Використана література

1. Верховна Рада України, 2014. Закон України «Про вищу освіту» // *Відомості Верховної Ради України*. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/print> (дата звернення: 15.03.2019).
2. Верховна Рада України, 2017. Закон України «Про освіту» // *Відомості Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> (дата звернення: 15.03.2019).

3. Єльнікова Г.В. Адаптивне управління: міжгалузеві зв'язки, науково-прикладний аспект: [кол. монографія] / Г.В. Єльнікова, Т.А. Борова, З.В. Рябова та ін.; [за заг. та наук. ред. Г.В. Єльнікової]. Харків: Мачулін, 2017. 440 с.
4. Єльнікова Г.В. STEM-освіта в контексті адаптивного підходу. *Адаптивне управління: теорія і практика. Серія «Педагогіка»*. Вип. 4 (7), 2018. URL: <https://amtp.org.ua/index.php/journal/article/view/11>.
5. Кряжева И.К. Социально-психологические факторы адаптированности личности: автореф. дис.... к. психол. н.: 19.00.05 / И.К. Кряжева. М., 1990. 24 с.
6. Мастеркова Т.В. Розвиток професійної компетентності педагога в міжтестастійний період на засадах адаптивного управління. *Адаптивне управління: теорія і практика. Серія «Педагогіка»*. Вип. 5 (9), 2018. URL: <https://amtp.org.ua/index.php/journal/article/view/21>.
7. Міністерство освіти і науки України, 2016. *Концепція «Нова українська школа»*. URL: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/media/reforms/t-ukrainska-shkola-compressed.pdf> (дата звернення: 25.03.2019).
8. Мороз А.Г. Профессиональная адаптация молодого учителя / А.Г. Мороз. К.: НПУ им. М.П. Драгоманова, 1998. 326 с.
9. Міністерство освіти і науки України, 2018. *Про затвердження галузевої Концепції розвитку неперервної педагогічної освіти*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1176729-13> (дата звернення: 25.03.2019).
10. Стандарт «Вчитель початкових класів закладу загальної середньої освіти». *Наказ Міністерства соціальної політики України № 1143, 10.08.2018*. URL: <https://mon.gov.ua/ua/news/yaki-kompetentnosti-znannya-ta-vminnya-povinen-mati-vchitel-pochatkovih-klasiv-zatverdzheno-pershij-v-ukrayini-profesijnij-standart> (дата звернення: 26.03.2019).
11. Ростока М.Л. Наукова преамбула запровадження технологій випереджального розвитку майбутніх педагогів професійного навчання. *Наукові записки: [зб. наук. праць НПУ імені М.П. Драгоманова]*. Київ, 2017. Вип. 134 (СXXXIV). С. 187–193.
12. Ростока М.Л. Узагальнена характеристика педагогічної технології формування професійної компетентності майбутніх фахівців на адаптивних засадах. *ALT-2018 : V Міжнар. конф. з адаптивних технологій управління навчанням* (м. Одеса, 24-26 жовтня 2018 р.). Одеса, 2018. С. 119–122.
13. Сюравичик М.К., Мастеркова Т.В. Наукові основи та технології організації виховного процесу в закладах освіти. *Адаптивне управління: теорія і практика. Серія «Педагогіка»*. № 3 (5), 2017. URL: http://am.eor.in.ua/images/adapt/Vol.3ped5/17ped3_5syuravchik_r.pdf
14. World Economic Forum. *New Vision for Education Unlocking the Potential of Technology*. URL: http://www3.weforum.org/docs/WEFUSA_NewVisionforEducation_Report2015.pdf (дата звернення: 29.02.2019).

References

1. Verkhovna Rada Ukrainy, 2014. Zakon Ukrainy «Pro vyshchu osvitu» // *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/print> (data zvernennia: 15.03.2019).
2. Verkhovna Rada Ukrainy, 2017. Zakon Ukrainy «Pro osvitu» // *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> (data zvernennia: 15.03.2019).
3. Ielnykova H.V. Adaptivne upravlinnia: mizhhaluzevi zviazky, naukovo-prykladnyi aspekt: [kol. monohrafiia] / H.V. Yelnykova, T.A. Borova, Z.V. Riabova ta in.; [za zah. ta nauk. red. H.V. Yelnykovo]. Kharkiv: Machulin, 2017. 440 s.
4. Yelnykova H.V. STEM-osvita v konteksti adaptivnogo pidkhodu. *Adaptivne upravlinnia: teoriia i praktyka. Seriiia «Pedahohika»*. Vyp. 4 (7), 2018. URL: <https://amtp.org.ua/index.php/journal/article/view/11>.
5. Kriazheva Y.K. Sotsialno-psykholohycheskye faktory adaptirovannosti lychnosti: avtoref. dys.... k. psykol. n. : 19.00.05 / Y.K. Kriazheva. M., 1990. 24 s.
6. Masterkova T.V. Rozvytok profesiinoi kompetentnosti pedahoha v mizhatestatsiinyi period na zasadakh adaptivnogo upravlinnia. *Adaptivne upravlinnia: teoriia i praktyka. Seriiia «Pedahohika»*. Vyp. 5 (9), 2018. URL : <https://amtp.org.ua/index.php/journal/article/view/21>.
7. Ministerstvo osvity i nauky Ukrainy, 2016. *Kontseptsiiia «Nova ukrainska shkola»*. URL: https://www.kmu.gov.ua/storage/app/media/reforms/t_ukrainska-shkola-compressed.pdf (data zvernennia: 25.03.2019).
8. Moroz A.H. Professyonalnaia adaptatsiia molodoho uchytelia. NPU ym. M.P. Drahomanova, 1998. 326 s.
9. Ministerstvo osvity i nauky Ukrainy, 2018. *Pro zatverdzhennia haluzevoi Kontseptsii rozvytku neperervnoi pedahohichnoi osvity*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1176729-13> (data zvernennia: 25.03.2019).
10. Standart «Vchytel pochatkovykh klasiv zakladu zahalnoi serednoi osvity». *Nakaz Ministerstva sotsialnoi polityky Ukrainy № 1143*, 10.08.2018. URL: <https://mon.gov.ua/ua/news/yaki-kompetentnosti-znannya-ta-vminnya-povinen-mati-vchitel-pochatkovykh-klasiv-zatverdzheno-pershij-v-ukrayini-profesijnij-standart> (data zvernennia: 26.03.2019).
11. Rostoka M.L. Naukova preambula zaprovadzhennia tekhnolohii vyperedzhhalnogo rozvytku maibutnykh pedahohiv profesiinoho navchannia. *Naukovi zapysky: [zb. nauk. prats NPU imeni M.P. Drahomanova]*. Kyiv, 2017. Vyp. 134 (SKhKhKhIV). S. 187–193.
12. Rostoka M.L. Uzahalnena kharakterystyka pedahohichnoi tekhnolohii formuvannia profesiinoi kompetentnosti maibutnykh fakhivtsiv na adaptivnykh zasadakh. *ALT-2018 : V Mizhnar. konf. z adaptivnykh tekhnolohii upravlinnia navchanniam* (m. Odesa, 24-26 zhovtnia 2018 r.). Odesa, 2018. S. 119–122.

13. Siuravchyk M.K., Masterkova T.V. Naukovi osnovy ta tekhnolohii orhanizatsii vykhovnoho protsesu v zakladakh osvity. *Adaptyvne upravlinnia: teoriia i praktyka. Seriia «Pedahohika»*. № 3 (5), 2017. URL: http://am.eor.in.ua/images/adapt/Vol.3ped5/17ped3_5syuravchik_r.pdf.

14. World Economic Forum. *New Vision for Education Unlocking the Potential of Technology*. URL: http://www3.weforum.org/docs/WEFUSA_NewVisionforEducation_Report2015.pdf (data zvernennia: 29.02.2019).

Татьяна Викторовна Мастеркова

преподаватель кафедры общественно-гуманитарных дисциплин
Коммунального учреждения «Житомирский областной институт
последипломного педагогического образования»
Житомирского областного совета, г. Житомир, Украина

АДАПТИВНОЕ МЕТОДИЧЕСКОЕ СОПРОВОЖДЕНИЕ РАЗВИТИЯ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ ПЕДАГОГА

Аннотация. В условиях реформирования образования важное значение приобретает процесс совершенствования управленческого и методического сопровождения развития профессиональной компетентности учителя и на этой основе, повышение уровня ее сформированности в межаттестационный период.

Методическое сопровождение направлено на раскрытие внутренних личных возможностей педагога и на его адаптацию к нуждам и требованиям, предъявляемым государством к профессиональной деятельности в образовательном учреждении. Соотнести общественные ожидания и личные потребности педагога призван компетентностный подход.

Анализ теории и практики исследуемой проблемы, задачи развития профессиональной компетентности учителя представлены в программе, которая предусматривает алгоритм адаптивного методического сопровождения развития профессиональной компетентности педагога в межкурсовой период и рассчитана на пять лет.

Профессия педагога стала одной из самых важных. Изменения в образовательной сфере государства определяются отраслью законодательства и перестройкой соответствующей педагогической практики. Эффективность этих изменений в образовательном процессе напрямую зависит от уровня квалификации педагогов, то есть уровня их профессиональной компетентности.

Ключевые слова: адаптация, адаптивность, адаптирование, адаптационные процессы, профессиональная адаптивность.

Tatyana Vik. Masterkova

Lecturer of the Department Social and Humanitarian Disciplines, Communal
Institution «Zhytomyr Regional Institute of Postgraduate Pedagogical
Education» Zhytomyr Regional Council

ADAPTIVE METHODOLOGICAL SUPPORT FOR DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL COMPETENCY OF THE PEDAGOGUE

Abstract. In the context of the reform of the educational sector, the process of improving the managerial and methodological support for the development of professional competence of the teacher and on this basis, increasing the level of its formation in the interesting period, becomes important.

Methodical support is aimed at disclosing the internal personal capabilities of the teacher and his adaptation to the needs and requirements of the state for professional activities in an educational institution.

A correlation between the public expectations and the personal needs of the teacher is called for a competent approach.

The analysis of the theory and practice of the problem under study, tasks of development of professional competence of the teacher is presented in the program, which provides an algorithm for adaptive methodological support for the development of professional competence of the teacher in the intercultural period and is designed for five years.

The profession of a teacher became one of the most important. Changes in the educational sphere of the state are determined by the sector of legislation and restructuring of the relevant pedagogical practice. The effectiveness of these changes in the educational process depends directly on the level of qualification of teachers, that is, the level of their professional competence.

Key words: adaptation, adaptability, adaptability, adaptation processes, professional adaptability.

*Стаття надійшла
до редакції
27 березня 2019 року*